

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2024. május 8.*

„Nyelvhasználati szabályok – A védelmi ipar és az űripár területén tanácsosok és szakértők felvételére irányuló nyíltversenyvizsga-felhívás – A versenyvizsga második nyelve kiválasztásának az angol nyelvre való korlátozása – 1. rendelet – A személyzeti szabályzat 1d. cikkének (1) bekezdése, 27. cikke és 28. cikkének f) pontja – Nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetés – Szolgálati érdek – Arányosság”

A T-555/22. sz. ügyben,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: T. Stéhelin, B. Fodda és S. Royon, meghatalmazotti minőségben)

felperes,

támogatják:

a **Belga Királyság** (képviselik: C. Pochet, M. Van Regemorter és S. Baeyens, meghatalmazotti minőségben),

a **Görög Köztársaság** (képviseli: V. Baroutas, meghatalmazotti minőségben),

az **Olasz Köztársaság** (képviseli: G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili, avvocato dello Stato)

beavatkozó felek,

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Niddam, L. Vernier és I. Melo Sampaio, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: M. J. Costeira elnök, M. Kancheva (előadó) és E. Tichy-Fisslberger bírák,

hivatalvezető: H. Eriksson tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

* Az eljárás nyelve: francia.

tekintettel a 2023. november 23-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetében a felperes, a Francia Köztársaság a „tanácsos (AD 7) és szakértő (AD 9) a védelmi ipar és az űripar területén” című EPSO/AD/400/22 nyíltversenyvizsga-felhívás (HL 2022. C 233A., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott versenyvizsga-felhívás) megsemmisítését kéri.

A jogvita előzményei

- 2 2020. január 1-jén az Európai Bizottság új védelmi és űripari főigazgatóságot hozott létre a védelmi iparra vonatkozó bizottsági politikák végrehajtása érdekében, amelyért addig a Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság volt felelős.
- 3 2022. június 16-án az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a megtámadott versenyvizsga-felhívást.
- 4 A megtámadott versenyvizsga-felhívás „Általános rendelkezései” értelmében „[az EPSO] képesítéseken és vizsgákon alapuló nyílt versenyvizsgát szervez elsősorban az Európai Bizottság – és különösen annak Védelmi és Űripari Főigazgatósága [...] – által [a védelmi és űripar területén] tisztviselőként (AD 7 és AD 9 besorolási csoportba) felvehető pályázók tartaléklistájának összeállítása céljából”.
- 5 A megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.1 pontja („A versenyvizsga-eljárás menetének áttekintése”) előírja, hogy a versenyvizsga öt szakaszból áll, nevezetesen a „[j]elentkezés[ből]”, „[p]ályázati feltételek teljesülésének ellenőrzés[éből]”, a „[k]épesítés szerinti kiválasztás[ból] (Talent Screener)”, az „[é]rtékelőközpont[ból] (assessment centre)”, valamint „[a]z igazoló dokumentumok ellenőrzés[éből] és a tartaléklisták összeállítás[ából]”.
- 6 A megtámadott versenyvizsga-felhívás 3.2. pontja („Speciális feltételek – nyelvismeret”) értelmében „[a] jelentkezés feltétele, hogy a pályázó a 24 hivatalos uniós nyelv közül legalább kettőt ismerjen a 4.2.1. szakaszban előírtak szerint”.
- 7 A megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.2.1 pontja („Nyelvi követelmények”) értelmében:
„A versenyvizsga pályázóinak a 24 hivatalos uniós nyelv egyikét alaposan (legalább C1 szinten), illetve egy másik hivatalos uniós nyelvet kielégítően (legalább B2 szintű) kell ismernie. E nyelvek egyike kötelezően az angol nyelv.

[...]

A versenyvizsga nyelvi követelményei, vagyis a tény, hogy egyes vizsgákat angolul kell letenni, a [Védelmi és Űripari Főigazgatóság] személyi állománya feladatainak sajátosságait veszik figyelembe. Az e versenyvizsga-felhívásban szereplő mindkét szakterületre és besorolási fokozatra ugyanazok a követelmények vonatkoznak.

A [Védelmi és Űripari Főigazgatóság] személyzete elsősorban az angol nyelvet használja elemző munkára, belső kommunikációra és találkozókra, a külső érdekelt felekkel folytatott kommunikációra, jelentések, tájékoztatók, beszédek és jogszabályok megszövegezésére, kiadványok előkészítésére, az I. mellékletben említett egyéb feladatok ellátására, valamint szakmai képzéseken való részvételre. Az angol nyelv a szolgálatközi konzultációk, az intézményközi kommunikáció és az ellenőrzési eljárások során is használatos. Az angol nyelv megfelelő ismerete ezért elengedhetetlen ahhoz, hogy a pályázók a felvételnél azonnal elláthassák feladataikat.

Más nyelvek ismerete előnyt jelent, mivel bizonyos esetekben más nyelveket is használnak, például az országspecifikus munka során. A sikeres pályázóknak azonban legalább kielégítő (B2 szintű) angol nyelvtudással kell rendelkezniük ahhoz, hogy el tudják látni az I. mellékletben felsorolt feladatokat.

A fenti okokból az angol nyelvnek a pályázó által beszélt nyelvek közé kell tartoznia. Ez határozza meg a jelentkezés és a vizsgák során való nyelvhasználatot is (lásd a 4.2.2. szakaszt)."

- 8 A megtámadott versenyvizsga-felhívás I. melléklete példákat hoz fel azon feladatok tekintetében, amelyeket e versenyvizsga sikeres pályázói a területtől (védelmi ipar vagy az űripar) és az ellátott feladatkörtől (tanácsos vagy szakértő) függően elláthatnak.
- 9 A megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.2.2. pontja („A jelentkezés és a vizsgák során használt nyelvek”) előírja, hogy a pályázatokat az Európai Unió 24 hivatalos nyelvének egyikén kell benyújtani, kivéve a „Talent Screener” részt, amelyet angolul kell kitölteni. Ami az értékelőközpont vizsgáit illeti, a készségfelmérő teszteket az Unió angoltól eltérő hivatalos nyelvén kell teljesíteni. A készségvizsgáló szituációs interjút, a szóbeli prezentációt, a szakterületre vonatkozó interjút és a szakterületre vonatkozó írásbeli vizsgát angolul kell teljesíteni.
- 10 E pont egyértelművé teszi továbbá, hogy „[a] pályázóknak a jelentkezési lap »Talent Screener« részét angolul kell kitölteniük, mivel válaszaikat a vizsgabizottság összehasonlító értékelésnek veti alá. A vizsgabizottság a szakterületre vonatkozó interjú során referenciadokumentumként is felhasználhatja a jelentkezés »Talent Screener« részét”.
- 11 A megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.3.3. pontja („Képesítés szerinti kiválasztás [Talent Screener]”) értelmében:
„A pályázati feltételeknek megfelelő pályázók esetében a vizsgabizottság elvégzi a képesítés szerinti kiválasztást. Ebből a célból a vizsgabizottság összehasonlítja a pályázati feltételeknek megfelelő pályázók érdemeit a jelentkezési lapon adott válaszaik alapján. Az ezzel kapcsolatos további részleteket e felhívás IV. melléklete tartalmazza. Ezen értékelés eredményeként a vizsgabizottság a kapott összpontszámok sorrendjében szakterületenként és besorolási fokozatonként összeállítja a pályázók listáját. A legmagasabb pontszámokat elért pályázók meghívást kapnak az értékelőközpontba.”
- 12 A megtámadott versenyvizsga-felhívás IV. melléklete határozza meg az egyes területekre vonatkozó „Talent Screener” kiválasztási szempontokat.

A felek kérelmei

- 13 A Belga Királyság, a Görög Köztársaság és az Olasz Köztársaság által támogatott Francia Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott versenyvizsga-felhívást;
 - az Európai Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 15 Keresetének alátámasztására a Francia Köztársaság öt jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. és 22. cikkével összefüggésben értelmezett 1d. cikkének megsértésén alapul. A második jogalap a személyzeti szabályzat 27. cikke első bekezdésének megsértésén alapul. A harmadik jogalap az EUMSZ 342. cikkben előírt eljárással, valamint az áruk szabad mozgása, a személyek szabad mozgása, a társasági jog, a versenypolitika, a mezőgazdaság, az élelmiszer-biztonság, állat- és növény-egészségügyi politika, a közlekedéspolitika, az energia, az adózás, a statisztika, a transeurópai hálózatok, az igazságszolgáltatás és az alapvető jogok, a jogérvényesülés, szabadság és biztonság, a környezetvédelem, a vámunió, a külkapcsolatok, a kül-, biztonság- és védelempolitika, valamint az intézmények területén elfogadott egyes rendeleteknek és határozatoknak a Horvát Köztársaság csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról szóló, 2013. május 13-i 517/2013/EU tanácsi rendelettel (HL 2013. L 158., 1. o.) módosított, az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló, 1958. április 15-i 1. tanácsi rendelet (HL 1958. 17., 385. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 6. cikkében előírt eljárással való visszaélésén alapul. A negyedik jogalap az EUSZ 3. cikk (3) bekezdése negyedik albekezdésének és az Alapjogi Charta 22. cikkének megsértésén alapul. Az ötödik jogalap az uniós jogi aktusok indokolására vonatkozó, az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében előírt kötelezettség megsértésén alapul.
- 16 Első jogalapjának alátámasztására a Francia Köztársaság arra hivatkozik, hogy tekintettel az Unió angoltól eltérő más hivatalos nyelveinek – különösen a francia nyelvnek – a Védelmi és Űripari Főigazgatóság munkájában való használatára és hasznosságára, az annak szükségességére alapított indok, hogy a felvett személyek azonnal képesek legyenek feladataik ellátására, nem igazolhatja a versenyvizsga második nyelve kiválasztásának az angolra való korlátozását (a továbbiakban: vitatott nyelvi korlátozás), mivel az ilyen korlátozás nem felel meg a szolgálat valós igényeinek. Vitatja azon dokumentumok relevanciáját, amelyeket a Bizottság annak bizonyítása érdekében nyújtott be, hogy a Védelmi és Űripari Főigazgatóság alkalmazottai munkájuk során túlnyomórészt az angol nyelvet használják. A Francia Köztársaság arra is hivatkozik, hogy a Bizottság nem állít fel összefüggést az angol nyelvnek a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belüli használata és a megtámadott versenyvizsga-felhívásban leírt feladatok között. A Francia Köztársaság arra is hivatkozik, hogy a vitatott korlátozás nem alapul egyértelmű, objektív és

kiszámítható kritériumokon. Ezenkívül azt állítja, hogy még ha feltételezzük is, hogy a vitatott hátrányos megkülönböztetés igazolható az angol nyelvnek a szóban forgó főigazgatóságon történő használatával, a Bizottság akkor sem bizonyította e hátrányos megkülönböztetés arányos jellegét.

- 17 A Belga Királyság, a Görög Köztársaság és az Olasz Köztársaság egyetért a Francia Köztársaság érveivel. A Belga Királyság és az Olasz Köztársaság hozzáteszi, hogy a Bizottság nem tekintheti úgy, hogy a szolgálat érdeke kimerül annak szükségességében, hogy a felvett tisztviselőknek a belső és külső kommunikáció céljából azonnal el kell látniuk feladataikat. Így a Belga Királyság hangsúlyozza, hogy bár a Törvényszék a 2021. június 2-i Olaszország kontra Bizottság ítéletben (T-718/17, nem tették közzé, EU:T:2021:316, 63. és 64. pont) és a 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletben (T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554, 65. pont) elismerte, hogy az azonnali feladatellátás célja jogszerű cél lehet, a Bíróság a 2023. február 16-i Bizottság kontra Olaszország és Spanyolország ítéletben (C-635/20 P, EU:C:2023:98, 96. pont) nem állapította meg, hogy egy ilyen cél mentesíti a Bizottságot a versenyvizsga második nyelvének korlátozásához fűződő szolgálati érdek fennállásának objektív megállapítása alól. Ezenkívül a Belga Királyság rámutat arra, hogy a 2021. június 2-i Olaszország kontra Bizottság ítéletben (T-718/17, nem tették közzé, EU:T:2021:316, 70. pont) a Törvényszék maga is emlékeztetett arra, hogy azt a célt, hogy a felvett tisztviselők azonnal el tudják látni feladataikat, egyensúlyba kell hozni az alkalmasság, a hatékonyság és a feddhetetlenség legmagasabb követelményeinek megfelelő tisztviselők felvételére irányuló célkitűzéssel, valamint azon lehetőségekkel, hogy a felvett tisztviselők az intézményeknél elsajátítsák a szolgálati érdekekhez szükséges nyelveket. A Belga Királyság szerint – amint azt a Francia Köztársaság hangsúlyozta – az azonnali feladatellátás céljával egyéb célkitűzéseket is egyensúlyba kell hozni, mint amilyen az Unó nyelvi sokszínűségének védelme, a „többnyelvűség megteremtése”, „a feladatok sokfélesége és az Unió fellépésével járó kapcsolatok sokszínűsége, illetve a fogadó állam társadalmához való kötődés szükségessége miatt különféle nyelvi profilokkal rendelkező személyi állomány felvétele”.
- 18 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékokból kitűnik, hogy a Védelmi és Űripari Főigazgatóság elsődleges munkanyelve az angol, és így annak ismerete szükséges ahhoz, hogy a felvett személyek azonnal képesek legyenek ellátni feladataikat, ami az uniós bíróság által elismert általános személyzeti politikai célkitűzésnek minősül. Leszögezi, hogy a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon az Unió egyetlen nyelvét sem használják úgy, mint az angolt, ami az ítélkezési gyakorlatra tekintettel igazolhatja e nyelvnek a szóban forgó versenyvizsga második nyelveként való kijelölését. A Bizottság szerint a vitatott nyelvi korlátozás arányos azzal a célkitűzéssel is, hogy a felvett személyek azonnal képesek legyenek ellátni feladataikat, mivel az ítélkezési gyakorlatra tekintettel a megtámadott versenyvizsga-kiírásban előírton kívül nincs más olyan nyelvhasználati szabály, amely lehetővé tenné e közérdekű cél elérését.
- 19 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az Alapjogi Charta 21. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
- „Tilos minden megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés.”
- 20 Az Alapjogi Charta 22. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „Az Unió tiszteletben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget.”

- 21 Emlékeztetni kell arra is, hogy az 1. rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:
- „Az Unió intézményeinek hivatalos nyelvei és munkanyelvei az angol, a bolgár, a cseh, a dán, az észt, a finn, a francia, a görög, a holland, a horvát, az ír, a lengyel, a lett, a litván, a magyar, a máltai, az olasz, a német, a portugál, a román, a spanyol, a svéd, a szlovák és a szlovén.”
- 22 Azt is meg kell állapítani, hogy bár az 1. rendelet 1. cikke kifejezetten felsorolja az uniós intézmények munkanyelveit, annak 6. cikke azt írja elő, hogy az intézmények eljárási szabályzatukban meghatározhatják az e rendeletben megállapított nyelvhasználati szabályok alkalmazásának részletes szabályait.
- 23 E tekintetben előjáróban meg kell állapítani, hogy a jelen ügy irataiban szereplő információk alapján nem állapítható meg, hogy azon intézmény, amelyhez a megtámadott felhívással lényegében érintett szervezeti egység tartozik, vagyis a Bizottság, az említett felhívás közzétételéig eljárási szabályzatában olyan rendelkezéseket fogadott volna el, amelyek célja az 1. rendelet 6. cikkének megfelelően az e rendeletben meghatározott általános nyelvhasználati szabályok alkalmazása részletes szabályainak meghatározása.
- 24 Egyébiránt a személyzeti szabályzat 1d. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a személyzeti szabályzat alkalmazásában tilos bármilyen, többek között a nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetés. A személyzeti szabályzat 1d. cikke (6) bekezdésének első mondata értelmében „[t]iszteletben tartva a megkülönböztetésmentesség elvét és az arányosság elvét, ezek alkalmazásának bármely korlátozását tárgyilagos és észszerű okokkal kell indokolni, és azoknak a személyzeti politika keretében az általános érdekekbe tartozó jogos célkitűzéseket kell szolgálnia”.
- 25 Ezenfelül a személyzeti szabályzat 28. cikkének f) pontja előírja, hogy egy tisztviselő kizárólag akkor nevezhető ki, ha tanúbizonyságot tesz az Unió egyik hivatalos nyelvének alapos ismeretéről és egy további hivatalos nyelvének a feladatainak ellátásához szükséges szintű ismeretéről. Noha ez a rendelkezés leszögezi, hogy követelmény valamely másik nyelvnek a pályázó által elvégzendő „feladatok ellátásához szükséges szintű” kielégítő ismerete, nem jelöli meg azokat a szempontokat, amelyeket figyelembe lehet venni az 1. rendelet 1. cikkében említett hivatalos nyelvek közül történő kiválasztásának korlátozásához (lásd: 2020. szeptember 9-i Spanyolország és Olaszország kontra Bizottság ítélet, T-401/16 és T-443/16, nem tették közzé, EU:T:2020:409, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 Ilyen szempontok a személyzeti szabályzat 27. cikkéből sem következnek, amelynek első bekezdése a nyelvismeretre való hivatkozás nélkül úgy rendelkezik, hogy „[a] felvétel során arra kell törekedni, hogy az intézmények részére olyan tisztviselők munkáját biztosítsák, akik megfelelnek az alkalmasság, a teljesítmény és a tisztesség legmagasabb követelményeinek, és akiket az Unió tagállamainak állampolgárai közül a lehető legszélesebb földrajzi alapon toboroztak”, és hogy „[s]emmilyen beosztás sem tartható fenn valamely tagállam állampolgárai számára”. Ugyanez vonatkozik e cikk második bekezdésére, amely annak kimondására szorítkozik, hogy „[a]z Unió polgárok egyenlőségének elve lehetővé teszi valamennyi intézmény számára, hogy objektív körülmények által nem igazolt, a tisztviselők nemzetiség szerinti megoszlása tekintetében jelentős egyensúlyhiány észlelése esetében megfelelő intézkedéseket fogadjanak el”, és többek között azt a pontosítást teszi, hogy „[e]zeknek a megfelelő intézkedéseknek igazoltnak kell lenniük és nem vezethetnek az érdemen alapuló kiválasztástól eltérő felvételi követelményekhez” (2020. szeptember 9-i Spanyolország és Olaszország kontra Bizottság ítélet, T-401/16 és T-443/16, nem tették közzé, EU:T:2020:409, 63. pont).

- 27 Végül a személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében a versenyvizsga-felhívás adott esetben meghatározhatja a betöltendő beosztás sajátos jellege miatt megkövetelt nyelvismeretet. Ugyanakkor e rendelkezés nem jogosít fel általános jelleggel a versenyvizsga második nyelvének az 1. rendelet 1. cikkében említett hivatalos nyelvek közül korlátozott számú nyelvre való korlátozására (lásd: 2020. szeptember 9-i Spanyolország és Olaszország kontra Bizottság ítélet, T-401/16 és T-443/16, nem tették közzé, EU:T:2020:409, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 E megfontolások összességéből kitűnik, hogy a második nyelv valamely versenyvizsgára jelentkező pályázók általi kiválasztásának korlátozott számú nyelvre történő és más hivatalos nyelvek kizárása melletti korlátozása a nyelven alapuló, főszabály szerint a személyzeti szabályzat 1d. cikkének (1) bekezdése alapján tiltott hátrányos megkülönböztetést képez (lásd ebben az értelemben: 2019. március 26-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-377/16, EU:C:2019:249, 66. pont). Nyilvánvaló ugyanis, hogy egy ilyen korlátozással előnyösebb helyzetbe kerülnek bizonyos esetleges pályázók – azaz azok, akik legalább az egyik kijelölt nyelv kielégítő ismeretével rendelkeznek –, mivel részt vehetnek a versenyvizsgán, ekként pedig uniós tisztviselőkként vagy alkalmazottakként felvételt nyerhetnek, míg a többieket – akik nem rendelkeznek ilyen nyelvismerettel – kizárják a versenyvizsgából (lásd: 2020. szeptember 9-i Spanyolország és Olaszország kontra Bizottság ítélet, T-401/16 és T-443/16, nem tették közzé, EU:T:2020:409, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 A személyzeti szabályzat 1d. cikke kötelező jelleggel korlátozza azt a széles mérlegelési jogkört, amellyel az uniós intézmények rendelkeznek szervezeti egységeik kialakítását illetően – ugyanúgy, ahogyan az EPSO-ét, amikor az említett intézmények által rá ruházott hatásköröket gyakorolja –, ily módon a valamely versenyvizsgával kapcsolatos nyelvhasználati szabályoknak korlátozott számú hivatalos nyelvre való korlátozásából eredő, a nyelven alapuló eltérő bánásmód csak akkor elfogadható, ha ez a korlátozás objektív módon igazolható és arányos a szolgálat valós igényeihez képest. Ezenkívül a konkrét nyelvismerettel kapcsolatos bármely feltételnek olyan egyértelmű, objektív és kiszámítható szempontokon kell alapulnia, amelyek lehetővé teszik a pályázók számára, hogy megértsék e feltétel indokait, az uniós bíróságok számára pedig, hogy vizsgálják annak jogszerűségét (lásd: 2023. február 16-i Bizottság kontra Olaszország és Spanyolország ítélet, C-635/20 P, EU:C:2023:98, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat)
- 30 Emlékeztetni kell arra is, hogy a Törvényszék a 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554) 65. pontjában kimondta, hogy a vonatkozó versenyvizsga-felhívás eltérő kikötése hiányában kétségtelenül szolgálati érdek fűződik ahhoz, hogy az uniós intézmények által az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplőhöz hasonló kiválasztási eljárás végén felvett személyek képesek legyenek a feladataik azonnali ellátására és ezáltal azon tisztség betöltésére, amelynek az ellátását az említett intézmények rájuk kívánják bízni.
- 31 A Törvényszék a 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554) 66. pontjában azt is kimondta, hogy még annak feltételezése esetén is, hogy szükségszerűen mindig számolni kell azzal, hogy az új feladatokhoz és az új munkamódszerekhez való alkalmazkodás, valamint az új szervezeti egységbe való beilleszkedés időt vesz igénybe, az intézmény jogosan törekedhet olyan személyek felvételére, akik a munkába lépésüktől kezdve képesek legalább arra, hogy egyrészt kommunikáljanak a feletteseikkel és a munkatársaikkal, és ezáltal arra, hogy minél gyorsabban és tökéletesebben megértsék a rájuk

bízott feladatkör terjedelmét, valamint az általuk elvégzendő konkrét feladatok tartalmát, másrészt pedig hogy kommunikáljanak a szóban forgó szolgálati egységeken kívüli munkatársakkal és kapcsolattartókkal.

- 32 A Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy úgy kell tekinteni, hogy az intézmény jogosan törekedhet olyan személyek felvételére, akik képesek hatékonyan használni és a lehető legjobban megérteni az azon szakmai környezetben használt nyelvet vagy nyelveket, amelynek a tagjaivá válnak (lásd: 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554, 66. pont).
- 33 E megfontolásokra tekintettel a Törvényszék megvizsgálta, hogy a Bizottság által szolgáltatott információk fényében az ezen ügyben megtámadott versenyvizsga-felhívásban javasolt négy nyelv egyikének ismerete lehetővé teszi-e az érintett versenyvizsga sikeres pályázói számára, hogy a felvételüket követően azonnal képesek legyenek ellátni feladataikat (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554, 73. pont).
- 34 A Törvényszék ebben a sajátos összefüggésben úgy ítélte meg, hogy a valamely versenyvizsgára jelentkező pályázók második nyelve kiválasztásának korlátozott számú hivatalos nyelvre való korlátozása nem tekinthető objektíven igazoltnak és arányosnak, amennyiben e nyelvek között egy olyan nyelv mellett, amelynek ismerete kívánatos, sőt szükséges, más olyan nyelvek is szerepelnek, amelyek a versenyvizsga potenciális sikeres pályázói számára semmilyen különös előnyt nem biztosítanak más hivatalos nyelvekhez képest (lásd ebben az értelemben: 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554, 122. pont).
- 35 Így a 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554), amellyel szemben nem nyújtottak be fellebbezést, kitűnik, hogy a nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetést igazolhatja az ahhoz fűződő szolgálati érdek, hogy a szóban forgó szolgálat által használt nyelvet vagy nyelveket ismerő tisztviselők azonnal el tudják látni a feladataikat.
- 36 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy a 2023. február 16-i Bizottság kontra Olaszország és Spanyolország ítéletben (C-635/20 P, EU:C:2023:98) a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a kiválasztási eljárás nyelvhasználati szabályait az Unió korlátozott számú hivatalos nyelvére korlátozó intézmény feladata annak bizonyítása, hogy ez a korlátozás valóban megfelel a felvett személyek által majdan ellátandó feladatokkal kapcsolatos valós igényeknek, arányos ezen igényekhez képest, továbbá egyértelmű, objektív és kiszámítható szempontokon alapul, míg a Törvényszék feladata, hogy konkrétan megvizsgálja, hogy e korlátozás objektív módon igazolt és arányos-e az említett igényekre tekintettel (lásd: 2023. február 16-i Bizottság kontra Olaszország és Spanyolország ítélet, C-635/20 P, EU:C:2023:98, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Így tehát a Bíróság már a 2019. március 26-i Spanyolország kontra Parlament ítéletben (C-377/16, EU:C:2019:249, 69. pont) és a 2019. március 26-i Bizottság kontra Olaszország ítéletben (C-621/16 P, EU:C:2019:251) megkövetelte a nyelvi korlátozás és a felvett személyek által majdan ellátandó feladatok közötti kapcsolat fennállását. Így ez utóbbi ítéletben, amelyben az adatvédelmi területen tanácsosi (AD 5) tartaléklista kialakítására irányuló nyíltversenyvizsga-felhívás jogszerűségéről volt szó, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy azért, hogy a Törvényszék vizsgálhassa, hogy a szóban forgó versenyvizsgákra irányadó szabályok megfelelnek-e a személyzeti szabályzat

1d. cikkének, konkrétan kellett vizsgálnia az említett szabályokat és a szóban forgó sajátos körülményeket. A Bíróság szerint ugyanis kizárólag egy ilyen vizsgálat teszi lehetővé azon nyelvismeret megállapítását, amelyet az intézmények a konkrét feladatok esetében objektív alapon, szolgálati érdekből megkövetelhetnek, következésképpen pedig azt, hogy az e versenyvizsgákhoz való részvétel céljából használható nyelvek kiválasztásának korlátozása objektív módon igazolható-e és arányos-e a szolgálat valós igényeihez képest (2019. március 26-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 94. pont).

- 38 Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy a vitatott nyelvi korlátozás, amennyiben a megtámadott versenyvizsga-felhívással érintett versenyvizsga második nyelvének kiválasztását az Unió többi hivatalos nyelvének kizárásával kizárólag az angol nyelvre korlátozza, főszabály szerint tiltott, nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amit maga a Bizottság is elismer.
- 39 A fenti 29–37. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően meg kell tehát vizsgálni, hogy e nyelvi korlátozást objektív módon igazolják-e a szolgálat valós igényei, és arányos-e az említett igényekhez képest.

A vitatott nyelvi korlátozás arra való alkalmasságáról, hogy megfeleljen a szolgálat valós igényeinek

- 40 A Francia Köztársaság azt állítja, hogy a vitatott nyelvi korlátozás nyelven alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely a személyzeti szabályzat 1d. cikkének az Alapjogi Charta 21. és 22. cikkével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése értelmében tilos.
- 41 Ezzel összefüggésben a Francia Köztársaság rámutat arra, hogy az EPSO azzal indokolja a vitatott nyelvi korlátozást, hogy mivel a Védelmi és Űripari Főigazgatóság személyi állománya elsősorban az angolt használja mind a versenyvizsga sikeres pályázói által ellátandó feladatok összességére, mind belső, szervezeti és külső kommunikációjukra, az angol nyelv megfelelő ismerete elengedhetetlen ahhoz, hogy a pályázók a Védelmi és Űripari Főigazgatósághoz való felvételüket követően azonnal el tudják látni feladataikat. A Francia Köztársaság szerint ezek az állítások általánosak és elvontak, és azokat sem a megtámadott versenyvizsga-felhívásban, sem a Bizottság ellenkérelmében nem támasztja alá egyetlen pontos mennyiségre vagy minőségre vonatkozó elem sem.
- 42 A Francia Köztársaság arra hivatkozik, hogy ellentétben azzal, amit az EPSO a megtámadott versenyvizsga-felhívásban állít, a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belüli levélváltások jelentős része franciául zajlik. A francia nyelvnek a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belüli különleges helyét többek között az egyes alkalmazottak által az École de guerre de Paris-ban (Franciaország) szerzett tapasztalatok magyarázzák. Ezenkívül rendszeresen üléseznek franciául, számos kiküldetési jegyzőkönyvet készítenek ezen a nyelven, és a Védelmi és Űripari Főigazgatóság egyes híreit franciául is közzéteszik. A Francia Köztársaság emlékeztet továbbá arra, hogy a belső piacért felelős biztos, Thierry Breton és a védelemért felelős tanácsadója francia anyanyelvű.
- 43 A Francia Köztársaság e tekintetben vitatja a Bizottság által az ellenkérelem B1–B5. mellékletében az angol nyelvnek a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belüli elsőbbségére vonatkozó bizonyítás érdekében benyújtott dokumentumok relevanciáját. Rámutat arra, hogy – amint azt a Védelmi és Űripari Főigazgatóság humán erőforrás osztályának kapcsolattartója a B2. mellékletben elismeri – e dokumentumok nem tartalmazzák a nyelvi információkat a megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.2.1 pontjában említett beszédekre, jogalkotási szövegekre és szakosított képzésekre vonatkozóan. E dokumentumok a hivatalos dokumentumokon és az összefoglalókon túl a belső

kommunikáció, a találkozók, a külső érdekelt felekkel való kommunikáció, a szervezeti egységek közötti konzultációk, az intézményközi kommunikáció és a megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.2.1. pontjában szintén említett ellenőrzési eljárásokat illetően sem tartalmaz nyelvi információkat. E tekintetben a Francia Köztársaság vitatja a Bizottság által a formális és az informális kapcsolattartások között tett megkülönböztetést, amely azt eredményezi, hogy ez utóbbiakat kizárja a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belüli nyelvhasználat bemutatása során. Azt állítja tehát, hogy – e levelezés formális vagy informális jellegétől függetlenül – a lényeges szempont az, hogy van-e a nyelv használatának olyan szakmai célja, amely összefügg a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon ellátott feladatokkal.

- 44 A B3. melléklettel kapcsolatban a Francia Köztársaság megjegyzi, hogy a felsorolt 36 057 dokumentumból 15 709 dokumentum, azaz több mint a 40%, nem tartalmaz nyelvi információkat, így nem lehet tudni, hogy e dokumentumokat mely nyelveken szövegezték meg. Hangsúlyozza, hogy nem ellenőrizhető a Bizottság azon állítása, amely szerint ezen angol nyelvű dokumentumok aránya megegyezik azon dokumentumok esetén is, amelyeknél a megjelölt nyelv nem ellenőrizhető.
- 45 A B5. melléklettel kapcsolatban a Francia Köztársaság rámutat, hogy a 29 álláshirdetésből 23 – azaz ezen álláshirdetések nagy többsége – arra utal, hogy a francia nyelv legalább kielégítő szintű ismerete (B2) szükséges. Arra is rámutat, hogy 29 álláshirdetésből 27 esetén négy másik formanyomtatvány a francia nyelv B1 szintű ismeretét követeli meg, ami azt jelzi, hogy szükség van a francia nyelv bizonyos szintű ismeretére. Ennélfogva a szóban forgó, angol nyelvre való korlátozás, amennyiben nem garantálja, hogy a sikeres pályázók az előírt szinten ismerjék a francia nyelvet, egyáltalán nem biztosítja a szóban forgó állásoknál olyan sikeres pályázók felvételét, akik „azonnal képesek ellátni a feladataikat”
- 46 Egyébiránt a Francia Köztársaság hangsúlyozza, hogy az ítélkezési gyakorlat által megköveteltekkel ellentétben sem az EPSO a megtámadott versenyvizsga-felhívásban, sem a Bizottság az ellenkérelmében nem bizonyította, hogy konkrét kapcsolat áll fenn az angol nyelv kizárólagos használata és a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belül ellátott, a megtámadott versenyvizsga-felhívás I. mellékletében leírt sajátos feladatok között.
- 47 Így a Francia Köztársaság arra hivatkozik, hogy a megtámadott versenyvizsga-felhívás I. mellékletéből kitűnik, hogy azok a sikeres pályázók, akiket tanácsosként alkalmaznak, olyan feladatokat is elláthatnak, amelyek nem kifejezetten a védelmi és űripar területére tartoznak, hanem az uniós politikák összességének nyomán követésében általánosak. A Francia Köztársaság hangsúlyozza, hogy az ilyen feladatok ellátásához szükséges készségek interdiszciplináris jellege indokolja a versenyvizsgák sikeres pályázói részéről a szakmai pályafutásuk során tapasztalt, főigazgatóságok közötti mobilitást.
- 48 E tekintetben a Francia Köztársaság megjegyzi, hogy az EPSO olyan versenyvizsga-kiírásokat tett közzé, amelyek a megtámadott versenyvizsga-kiírásban előírtnál sokkal kevésbé korlátozó nyelvhasználati szabályokat írtak elő, noha azok a feladatok, amelyek elvégzésére e versenyvizsgák sikeres pályázói számíthattak, nem különböztek jelentősen a megtámadott versenyvizsga-kiírás I. mellékletében leírtaktól. A Francia Köztársaság megjegyzi, hogy végeredményben úgy tűnik, hogy az e versenyvizsgák valamelyikén sikeres, és tartaléklistára felvett pályázót főszabály szerint alkalmazni lehetne a Védelmi és Űripari Főigazgatóságnál, és ez igaz megfordítva is, ezért a Védelmi és Űripari Főigazgatóság személyi állományának állítólagos „egyedisége” úgy tűnik, nem igazolja a vitatott korlátozást. A Francia Köztársaság azt is megjegyzi, hogy a Törvényszék soha nem semmisítette meg az ezeket, vagy az ezekhez hasonló

nyelvhasználati szabályokat előíró versenyvizsga-felhívásokat, és megjegyzi, hogy Sharpston főtanácsnok a Spanyolország kontra Parlament ügyre vonatkozó indítványában (C-377/16, EU:C:2018:610) hangsúlyozta az ilyen szabályok által nyújtott előnyöket.

- 49 Ezenkívül a Francia Köztársaság hangsúlyozza, hogy a Védelmi és Úripari Főigazgatóság tisztségviselői a megtámadott versenyvizsga-felhívás I. mellékletében leírt bizonyos feladatokat operatív jelleggel francia nyelven láthatnak el, tekintettel arra, hogy kapcsolattartóik között túlsúlyban vannak a francia anyanyelvűek.
- 50 A Bizottság vitatja a Francia Köztársaság érvelését. Így arra hivatkozik, hogy a vitatott nyelvi korlátozás megfelel a Törvényszék közelmúltbeli ítélkezési gyakorlata által támasztott, a 2021. szeptember 8-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (T-554/19, nem tették közzé, EU:T:2021:554) következő követelményeknek. Ezen ítéletből kitűnik, hogy amennyiben a versenyvizsga-felhívás a második nyelv kiválasztásának korlátozását írja elő, e választás nem vonatkozhat olyan nyelvre, amely tekintetében e korlátozás nem igazolt. Az említett ítéletből az is kitűnik, hogy az ilyen korlátozás igazolása érdekében olyan dokumentumokat kell benyújtani, amelyek lehetővé teszik „annak megállapítását, hogy az érintett szolgálatok a mindennapi munkájuk során ténylegesen milyen nyelvet vagy nyelveket használnak, vagy akár mely az a nyelv/melyek azok a nyelvek, amelyek nélkülözhetetlenek a megtámadott felhívásban szereplő feladatok ellátásához”. A fent említett ítéletből az is kitűnik, hogy a Törvényszék a szóban forgó intézmény által benyújtott dokumentumok alapján vizsgálhatja, hogy valamely nyelv használatát egyértelmű hegemonia jellemzi-e, ami alapján megállapítható, hogy e nyelv felvétele igazolt, vagy „egyértelműen alacsonyabb” százalékban használják, ami ezzel ellentétes következtetéshez vezet.
- 51 A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.2.1. pontjában szereplő, a Törvényszék elé terjesztett bizonyítékokkal alátámasztott konkrét információkból kitűnik, hogy az angol nyelv ismerete szükséges ahhoz, hogy a Védelmi és Úripari Főigazgatóságon belül azonnal elláthassák feladataikat, ami az Unió egyetlen más hivatalos nyelve esetében sem áll fenn.
- 52 Ezen állítás alátámasztására a Bizottság benyújt egy táblázatot, amely a megtámadott versenyvizsga-felhívás közzétételét megelőző egyéves időszakra vonatkozóan tartalmazza a Védelmi és Úripari Főigazgatóság által készített és kapott dokumentumok nyelveit (B3. melléklet) E táblázatból kitűnik, hogy a 36 057 dokumentum közül 19 949-et angolul, 399-et más nyelveken vagy több nyelven szövegeztek meg, 15 709 esetében pedig nem jelöltek meg nyelvet abban az informatikai rendszerben, amelyben nyilvántartásba vették őket. Az angolon kívüli nyelvek közül a második leggyakrabban használt nyelv a francia (186 dokumentum), amelyet a német nyelv (70 dokumentum), a többnyelvű dokumentumok (57 dokumentum) és a spanyol nyelv (37 dokumentum) követ. A Bizottság szerint azon – a jelen ügyben kizárólagosan releváns – dokumentumok elemzéséből, amelyek tekintetében a nyelvet feltüntették, az következik, hogy az angol nyelvű dokumentumok a dokumentumok 98%-át, míg a francia nyelvű dokumentumok 0,9%-ot tesznek ki.
- 53 A Bizottság benyújtja a Védelmi és Úripari Főigazgatóság által ugyanebben az időszakban készített összefoglalók nyelveire vonatkozó statisztikákat (B4. melléklet) is, amelyekből kitűnik, hogy azon 431 összefoglalóból, amelyek esetében a Védelmi és Úripari Főigazgatóság vezető vagy hozzájáruló szerepet töltött be, 362-t, vagyis 84%-ot angol nyelven, 69-et, vagyis 16%-ot pedig francia nyelven írtak meg.

- 54 A Bizottság a Védelmi és Űripari Főigazgatóság által ugyanazon időszakban közzétett, „nem vezető tanácsosi” álláshirdetéseket (B5. melléklet) mint olyan álláshirdetéseket is benyújt, amelyek mindegyike feltünteti az angol nyelv szakmai ismeretét megkövetelő nyelvi készségeket. A franciát csak néhány álláshirdetés említi, olykor csak „előnyként”. Ezenkívül az álláshirdetésekből a francia nyelvre való hivatkozás csak az álláshirdetés-minták frissítésének hiányával kapcsolatos, és azok az egységek, amelyek tekintetében ezen álláshirdetéseket közzétették, kizárólag angol nyelven dolgoznak.
- 55 A Bizottság hozzáteszi, hogy a vitatott nyelvi korlátozás csak annak elkerülését szolgálja, hogy részlegesen használhatatlanná váljon a tartaléklista, ami nem egyezik a szolgálat érdekével. A Bizottság ugyanis kifejti, hogy még ha a sikeres pályázó az angol nyelv B2 szintű ismerete nélkül is teljesítheti a versenyvizsgát, akkor sem lehetne őt a Védelmi és Űripari Főigazgatóságnál alkalmazni, mivel a Védelmi és Űripari Főigazgatóságnak az AD besorolású beosztásokra vonatkozó közelmúltbeli álláshirdetése megkövetelik az angol nyelv megfelelő szintű ismeretét. A Bizottság szerint a Francia Köztársaság állításával ellentétben értelmetlen megengedni olyan pályázók részvételét, akik a nyelvi készségük elégtelensége miatt nem képesek ellátni az ellátandó feladatokat.
- 56 A Bizottság ezenkívül válaszol a Francia Köztársaság azon érveire is, amelyek a szóban forgó nyelvi korlátozás állítólagosan indokolatlan jellegére vonatkoznak.
- 57 Így először is nem vitatja, hogy a vitatott korlátozás kizárja azokat a pályázókat, akik nem beszélnek az angolt B2 szinten, de megjegyzi, hogy ritka az olyan pályázó, aki az angol B2 szintű ismerete nélkül készül nemzetközi karrierre, és hogy egyébiránt még a 24 nyelvre vonatkozó nyelvhasználati szabályok is kizárják azokat a pályázókat, akik C1, illetve B2 szinten nem ismerik az Unió két hivatalos nyelvét.
- 58 Másodsor, ami a Francia Köztársaság azon érvét illeti, amely szerint a tartaléklistát valamennyi intézmény igénybe veheti, a Bizottság rámutat, hogy noha fennáll ez a lehetőség, csak kiegészítő jellegű, nem felel meg a megtámadott versenyvizsga-felhívás által követett célnak, és nem alapozhatja meg a versenyvizsga azon nyelvhasználati szabályait, amelyeket szolgálati érdekek tekintetével kell igazolni. Hangsúlyozza továbbá, hogy az uniós intézményekben betöltött beosztások túlnyomó többségéhez az angol nyelv szakmai ismerete szükséges.
- 59 Harmadszor, ami a Francia Köztársaság azon érvét illeti, amely szerint a francia nyelvet széles körben használják a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belül, és egyes fontos beosztásokat – köztük a vezérigazgatói álláshelyet – francia nyelvű személyek töltenek be, a Bizottság kifejti, hogy az a tény, hogy valaki képes francia nyelven dolgozni, nem jelenti azt, hogy a munkanyelv a francia. Így a B4. mellékletből kitűnik, hogy az összefoglalók egyes francia vezetéknévvel viselő címzettjei az említett összefoglalókat angol nyelven kérik. Ugyanígy az a körülmény, hogy a Védelmi és Űripari Főigazgatóság finn állampolgárságú főigazgatója ismeri a francia nyelvet, és adott egyedi esetekben azt használhatja, nem mond ellent annak a ténynek, hogy angolul dolgozik.
- 60 Negyedszer, ami a Védelmi és Űripari Főigazgatóság munkatársai francia nyelvű kapcsolattartóinak magas számát illeti, a Bizottság hangsúlyozza, hogy ez akár két francia anyanyelvű személy közötti alkalmi informális, kétoldalú eszmecsere is lehetővé tehet. Ez azonban nincs hatással a Védelmi és Űripari Főigazgatóság és tárgyalópartnerei közötti hivatalos információcserére. A Bizottság szerint ugyanis nem az a kérdés, hogy egy olyan nyelv, mint a francia, hasznos lehet-e, hanem az, hogy azt ténylegesen használják-e a Védelmi és Űripari Főigazgatóság munkájához. Egyébiránt az ítélkezési gyakorlat kifejezetten elutasította az arra

irányuló kísérleteket, hogy egy nyelvnek a versenyvizsga második nyelveként kiválasztott nyelvek közé történő felvételét az említett nyelv tárgyalópartnerek általi ismeretével igazolják, tekintettel arra, hogy a Bizottság személyi állománya által a beszélt nyelvekre vonatkozóan szolgáltatott adatok nem relevánsak.

- 61 Ötödször, ami a Francia Köztársaság azon érvét illeti, amely szerint a Védelmi és Űripari Főigazgatóság személyi állományának feladatai nem eléggé sajátosak ahhoz, hogy igazolják a vitatott korlátozást, a Bizottság hangsúlyozza, hogy a Védelmi és Űripari Főigazgatóság egy új keletű és kis méretű kreatív szolgálat, amelynek létrehozása óta csak egyetlen főigazgatója volt, és így kezdettől fogva homogén módon, egy nyelven tudott dolgozni. Egyébiránt a Bizottság szerint, bár a versenyvizsga-felhívások a múltban több nyelvet is előírhattak, ez nem jelenti szükségképpen azt, hogy az érintett szervezeti egységek e szempontból különböztek a Védelmi és Űripari Főigazgatóságtól. Ezt megerősítik azok az ítéletek, amelyekben a Bíróság és a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy más szervezeti egységeknél a tisztviselők az angoltól eltérő nyelveken dolgoztak.
- 62 Hatodszor a Bizottság azt állítja, hogy a Francia Köztársaság által példaként hivatkozott versenyvizsga-felhívások a jelen ügyben nem relevánsak. Ily módon hangsúlyozza, hogy az EPSO/AD/373/19 versenyvizsga-felhívás egy valamennyi uniós intézmény érdekében kiírt nyílt versenyvizsgára vonatkozott, amelyet ezenkívül még azelőtt közzétettek, hogy a legutóbbi, a versenyvizsga-felhívásokat megsemmisítő ítéleteket, illetve a vizsgabizottságnak az angoltól eltérő nyelveket is magában foglaló versenyvizsga-felhívásokon alapuló határozatokat meghozták volna. Az EPSO/AD/397/32 versenyvizsga-felhívás pedig kísérleti versenyvizsga, és ebben a szakaszban elszigetelt tapasztalatnak minősül. Ezenkívül a Bizottság hangsúlyozza, hogy e versenyvizsgák nyelvhasználati szabályai nem szolgálhatnak összehasonlítási alapként a vitatott korlátozás arányosságának értékelése keretében, egyrészt azért, mert egy 24 nyelvből álló rendszer nem tartalmaz korlátozást, másrészt pedig azért, mert a Francia Köztársaság nem bizonyította, hogy a jelen ügyben mennyiben lett volna igazolható egy ötnyelvű rendszer.
- 63 Hetedszer, a Bizottság arra hivatkozik, hogy spekulatív a Francia Köztársaság azon érve, amely szerint a több nyelvet magában foglaló nyelvhasználati szabályokat alkalmazó versenyvizsgák sikeres pályázóit alkalmazni lehetne a Védelmi és Űripari Főigazgatóságnál, mivel a Védelmi és Űripari Főigazgatóság szakértők felvételére törekszik, és a felvétel időpontjában mindenképp ellenőrzi az angol nyelv szintjét. Ezenkívül egyáltalán nem köteles igazolni a két versenyvizsga nyelvhasználati szabályai közötti különbséget, különösen akkor, ha azok célja eltérő. A Bizottság hozzáteszi, hogy noha a Francia Köztársaság által hivatkozott nyelvhasználati szabályokat nem semmisítették meg, azokat nem is vitatták, és a Francia Köztársaság nem bizonyította, hogy az ilyen szabályok összeegyeztethetők lennének a jelenlegi ítélkezési gyakorlattal. E tekintetben a Bizottság azt állítja, hogy bár az ítélkezési gyakorlat főszabály szerint nem írja elő számára, hogy a versenyvizsga második nyelvének kiválasztását az angolra korlátozza, ugyanakkor, ha a munkát elsősorban angolul végzik, nem vehet fel az angoltól eltérő nyelveket a versenyvizsga második nyelveként választandó nyelvek közé, és ezzel szemben megalapozottan korlátozza a második nyelv kiválasztását az angolra.
- 64 Nyolcadszor a Bizottság rámutat, hogy egy, az Unió 24 hivatalos nyelvére vonatkozó nyelvhasználati szabály a személyzeti szabályzat 28. cikkének f) pontja értelmében – amely egy második nyelv ismeretének előírásával szükségszerűen egy vagy több „közvetítő” nyelv megjelenését célozza az intézmények szervezeti egységeinél – mégis kizár bizonyos pályázókat a nyelvi szintjük miatt.

- 65 A Bíróságnak a fenti 36–37. pontban felidézett ítélkezési gyakorlata szerint a vitatott nyelvi korlátozáshoz hasonló nyelvi korlátozás igazolásának a felvett személyek által ellátandó feladatokra kell vonatkoznia. Másként fogalmazva, a jelen ügyben a Bizottságnak kell bizonyítania, hogy a megtámadott versenyvizsga-felhívásban leírt feladatok önmagukban megkövetelik az angol nyelv B2 szintű ismeretét.
- 66 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem kapcsolja össze azt az igényt, hogy a felvett személyek rendelkezzenek az angol nyelv B2 szintű ismeretével annak érdekében, hogy azonnal elláthassák a feladataikat, az e személyek által ellátandó különleges feladatokkal, hanem kizárólag azon körülményhez köti, hogy az említett személyeknek az említett feladatokat olyan szervezeti egységekben kell ellátniuk, amelyekben a jelenlegi személyi állomány elsősorban az angolt használja az említett feladatok ellátása során.
- 67 Az ilyen érvelés, amely csupán annyit jelent, hogy a feladatokat azért kell angolul ellátni, mert azokat már angol nyelven látják el, főszabály szerint tehát nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a vitatott nyelvi korlátozás alkalmas a szolgáltatnak a felvett személyek által ellátandó feladatokkal kapcsolatos valós igényei kielégítésére, amint azt a Bíróságnak a fenti 36. pontban felidézett ítélkezési gyakorlata megköveteli.
- 68 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a Bizottság azon érvelése, amely a vitatott nyelvi korlátozást egy, a Védelmi és Űripari Főigazgatóságon belüli állítólagosan „bizonyított tény” fennállásával igazolja, nem áll összhangban ez utóbbi helyzetével. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a megtámadott versenyvizsga-felhívás közzétételének időpontjában a Védelmi és Űripari Főigazgatóságot még csak két és fél éve hozták létre, és a munkaerő-felvétel szakaszában volt, amit egyébként a szóban forgó felhívás közzététele is bizonyít.
- 69 Mindenesetre hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság érvelését nem támasztják alá megfelelően az e célból a Törvényszékhez benyújtott dokumentumok.
- 70 Így először is a Védelmi és Űripari Főigazgatóság „humánerőforrás-kapcsolattartójának” eskü alatt tett nyilatkozatából (B2. melléklet) kitűnik, hogy az e főigazgatóság által előállított és kapott dokumentumok nyelvéről szóló statisztikák (B3. melléklet) tartalmazzák a megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.2.1. pontjának negyedik bekezdésében említett valamennyi elemet, a „beszédek, jogalkotási szövegek és szakosított képzések” jelentős kivételével, amelyeket azonban e felhívás a Védelmi és Űripari Főigazgatóság személyi állománya által angol nyelven végzett munkaként említ.
- 71 Másodszor hangsúlyozni kell, hogy a Bizottság által a B3. mellékletben benyújtott táblázat nem teszi lehetővé a szóban forgó dokumentumok jellegének azonosítását, kizárólag a tárolásukhoz és továbbításuk módjához használt informatikai alkalmazás azonosítható belőle, így nem lehet ellenőrizni, hogy e dokumentumok ténylegesen a felvett személyek által ellátandó feladatokra vonatkoznak-e. Kizárólag a Védelmi és Űripari Főigazgatóság „humánerőforrás-kapcsolattartójának” eskü alatt tett nyilatkozata (B2. melléklet) amellyel e főigazgatóság azt igazolja, hogy a Bizottság által benyújtott táblázat – a beszédek, a jogalkotási szövegek és a szakosított képzések kivételével – a megtámadott versenyvizsga-felhívás 4.2.1. pontjában említett valamennyi tényezőre vonatkozik, nem tudja ellensúlyozni a szóban forgó táblázat pontatlanságát, tekintettel a bizonyítékok vizsgálatának jellegére, amelyet a Törvényszéknek a fenti 36. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat szerint el kell végeznie.

- 72 Ezenkívül a szóban forgó táblázatból kitűnik, hogy az összesen 36 057 dokumentumból 19 949 dokumentumot angolul fogalmaztak meg, míg csak 399 dokumentumot készítettek az Unió egy másik hivatalos nyelvén, többek között 186 dokumentumot franciául, 70-et németül, 37-et spanyolul, 5-öt olaszul, 4-et hollandul és 1-et görögül. Jóllehet ezek a statisztikák valóban az angol nyelv jelentős mértékű használatát mutatják, nem tekinthetők meggyőzőnek, mivel 15 709 dokumentum esetében nem rögzítették a nyelvet. E tekintetben pontosítani kell, hogy a Bizottság állításával ellentétben a Törvényszék nem vélemezheti egyszerűen azt, hogy azon dokumentumok tekintetében, amelyek esetén a nyelvet nyilvántartásba vették az angol nyelvű dokumentumok száma és az Unió más hivatalos nyelvein megszóvegezett dokumentumok száma közötti kapcsolat ugyanaz, mint azon dokumentumok viszonylatában, amelyek esetén ezt nem tették meg, mivel a fenti 65. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a bizonyítási teher a Bizottságra hárul.
- 73 Harmadszor, a Bizottság által a B4. mellékletben szolgáltatott adatokból kitűnik, hogy a részben vagy egészben a Védelmi és Űripari Főigazgatóság által készített 431 összefoglaló közül 362 darab, azaz 84% angolul, 69 darab, azaz 16% pedig franciául készült (B4. melléklet). Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy ugyanezen adatokból kitűnik, hogy az angol nyelven elkészített 362 összefoglaló közül 316 címzettje olyan személy volt, akinek a francia anyanyelve, vagy akiről közismert, hogy beszél franciául. Mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy az angol nyelv ezen összefoglalók keretében történő használata a címzettek akaratának vagy különleges körülményeknek a következménye, nem tekinthető úgy, hogy ezek az adatok azt bizonyítanák, hogy az intézményen belüli kommunikáció keretében szükség volna az angol nyelv ismeretére. Az ilyen adatok legfeljebb azt bizonyíthatják, hogy a Védelmi és Űripari Főigazgatóság az intézményen belüli kommunikáció keretében többnyire választás alapján, nem pedig a szolgálat valós igényeinek való megfelelés céljából használja az angol nyelvet. Ezt a megállapítást egyébként a Bizottság azon érve is megerősíti, amely szerint a Védelmi és Űripari Főigazgatóság főigazgatója ténylegesen franciául beszél, de kizárólag angol nyelven dolgozik.
- 74 Negyedszer, ami a Bizottság által benyújtott állásajánlatokat illeti, először is meg kell jegyezni, hogy az ilyen dokumentumok önmagukban nem alkalmasak arra, hogy bizonyítsák egy nyelv tényleges használatát a Bizottság szervezeti egységein belül. Mindazonáltal alkalmasak arra, hogy rávilágítsanak a szolgálat valamely intézmény által azonosított igényeire. Márpedig a jelen ügyben a Francia Köztársasággal egyetértve meg kell állapítani, hogy a 29 álláshirdetésből 27 említi az angol nyelv szakmai ismerete mellett a francia nyelv különböző szintű ismeretének szükségességét. Így például egy 2021. június 23-i felhívás említi a francia nyelv C2 szintű ismeretére vonatkozó követelményt (B5. melléklet, 40. o.). Egy másik, 2021. július 7-i felhívás megemlíti, hogy – az angolhoz hasonlóan – a francia nyelv is az álláshirdetéssel érintett egység munkanyelve (B5. melléklet, 43. o.). Egy 2021. november 1-jei felhívás megemlíti azt a követelményt, hogy az angol nyelv C1 szintű ismerete mellett C1 vagy B2 szintű francia nyelvtudásra is szükség van (B5. melléklet, 47. o.). Egy 2021. október 26-i felhívás említi az angol, és ideális esetben a francia nyelv alapos ismeretének követelményét (B5. melléklet, 70. o.). Egy másik, 2021. november 29-i felhívás leszögezi, hogy a munkanyelv az angol és a francia (B5. melléklet, 57. o.) Ugyanez a helyzet egy 2021. október 14-i felhívással (B5. melléklet, 64. o.) és egy másik, 2022. február 7-én közzétett felhívással is (B5. melléklet, 121. o.) A 2022-ben közzétett álláshirdetések megkövetelték az angol nyelv alapos ismeretét és előnyben részesítették a francia nyelvet (B5. melléklet, 128., 177., 205. és 232. o.), megkövetelték mind az angol, mind a francia nyelv magas szintű ismeretét (B5. melléklet, 212. o.) vagy a C1 szintű angol nyelvismeret mellett B2 szintű (B5. melléklet, 131., 138., 159., 166. 194., 208., 222. és 229. o.), vagy akár C1 szintű (B5. melléklet, 124., 180. és 215. o.) francia nyelvismeretre, sőt esetleg mind az angol, mind a francia nyelv tekintetében C2 szintű nyelvismeretre (B5. melléklet, 117. és 188. o.) utalnak. Bár e

dokumentumok értelmezése megerősíti, hogy a Védelmi és Űripari Főigazgatóság kezdettől fogva úgy ítélte meg, hogy az angol nyelv ismerete szükséges az intézményen belüli különböző feladatok ellátáshoz, azt is megerősíti, hogy a megtámadott versenyvizsga-felhívás közzétételéig nem ez volt az egyetlen olyan nyelv, amelyet az említett feladatok ellátásához hasznosnak, sőt szükségesnek ítélt meg, olyannyira, hogy e felhívások közül néhányban leszögezhette, hogy az angol és a francia nyelv a munkanyelv.

- 75 A Bizottság által felhozott azon érv, amely szerint a francia nyelvnek az ezen álláshirdetésekből szereplő nyelvi követelmények között való megemlítése az említett felhívások mintáinak naprakésszé tételével kapcsolatos problémából ered, kevésbé meggyőző, tekintettel a szóban forgó felhívások sokféleségére és a francia nyelvtudásnak a különböző pályázati felhívásokban megkövetelt szintjei közötti különbségekre. Ezt az érvet ráadásul nem támasztották alá, mivel a Bizottság nem állította és nem is bizonyította, hogy ezeket a felhívásokat visszavonták vagy kiigazították volna.
- 76 Fontos hangsúlyozni, hogy a Bizottság semmilyen más bizonyítékot nem terjesztett elő az angol nyelvnek az „elemző munkákra, a belső kommunikációra és találkozókra, a külső érdekelt felekkel folytatott kommunikációra, jelentések, tájékoztatók, beszédek és jogszabályok megszövegezésére, kiadványok előkészítésére, az I. mellékletben említett egyéb feladatok ellátására, valamint szakmai képzéseken való részvételre” való használatát illetően. Ugyanez vonatkozik egyébként a „szolgálatközi konzultációk[ra], az intézményközi kommunikáció[ra] és az ellenőrzési eljárások[ra]”.
- 77 A fenti 65–75. pontban kifejtett megfontolásokból következik, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a vitatott nyelvi korlátozás a fenti 36. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében igazolt volt.

A vitatott nyelvi korlátozás arányosságáról

- 78 A Francia Köztársaság szerint sem az EPSO a megtámadott versenyvizsga-kiírásban, sem a Bizottság nem bizonyította, hogy a vitatott korlátozás mennyiben arányos azzal a céllal, hogy a versenyvizsga sikeres pályázói azonnal képesek legyenek ellátni feladataikat.
- 79 E tekintetben a Francia Köztársaság, valamint a Belga Királyság, a Görög Köztársaság és az Olasz Köztársaság azt állítja, hogy bár a feladataikat azonnal ellátni képes tisztviselők felvételének célja a szolgálat valós szükségletei közé tartozhat, ugyanez vonatkozik az Unió nyelvi sokszínűségének védelmére, valamint a feladatok sokfélesége és az Unió fellépésével járó kapcsolatok sokszínűsége miatt különféle nyelvi profilokkal rendelkező személyi állomány felvételére irányuló célkitűzésre. Annak szükségessége, hogy az uniós tisztviselők azon tagállam nyelvének megfelelő ismeretével, amelyben annak az intézménynek, szervnek, hivatalnak vagy ügynökségnek a székhelye található, ahol dolgoznak, ezen állam területén beilleszkedhessenek, szintén a szolgálat valós igényeihez tartozik.
- 80 Ráadásul a Francia Köztársaság szerint három okból is árnyalni kell azon célt, hogy a versenyvizsga sikeres pályázói azonnal képesek legyenek feladataik ellátására. Először is, a szakértő tanácsosok felvételére irányuló versenyvizsgák sikeres pályázóinak 50%-a az eredmények közzétételét követő 6 hónap elteltével továbbra is szerepelt a tartaléklistán, és ez az arány 12 hónappal az eredmények közzététele után 35% volt. Továbbá a versenyvizsgák sikeres pályázói a felvételük előtt és után is részt vehetnek nyelvi képzéseken. Végül az említett sikeres pályázóknak az a célja, hogy több évet töltsenek el az uniós közszolgálatban, és több olyan álláshelyet töltsenek be, amelyek különböző

nyelvi követelményeket támaszthatnak. A felvételnek ezért nem kell figyelembe vennie az első állásukhoz kapcsolódó nyelvi követelményeket, és nem szabad őket eleve az egynyelvűséget előmozdító gyakorlatba szorítania.

- 81 Az EPSO-nak tehát oly módon kellett volna biztosítania e különböző célok kiegyensúlyozását, hogy előnyben részesüljenek a változatos nyelvi profilok felvételét a lehető legkevésbé korlátozó nyelvhasználati szabályok, amit a jelen ügyben nem tett meg.
- 82 A Francia Köztársaság egyébiránt elutasítja a Bizottság azon érvét, amely szerint azoknak a sikeres pályázóknak, akik B2 szinten nem ismerik az angol nyelvet, nincs esélyük arra, hogy felvegyék őket, ami a tartaléklistát részben használhatatlanná tenné. Így egyrészt a szakértő tanácsosi versenyvizsgák sikeres, a tartaléklistákra felvett pályázóinak legalább 10%-át végül soha nem veszik fel, akár mert így döntöttek, akár azért, mert az előírt határidőn belül nem sikerült az állásinterjú teljesítése, vagy mert nem talált megfelelő állásajánlatot. E körülmények között még kevésbé indokolt a megtámadott versenyvizsga-kiírásban alkalmazotthoz hasonló nyelvhasználati szabályoknak a felvétel első szakaszától kezdve történő használata. Másrészt észszerű úgy tekinteni, hogy – amint azt a Bizottság is elismeri – a legtöbb pályázó B2 szinten ismeri az angol nyelvet, ami korlátozza a használhatatlan tartaléklista létrejöttének kockázatát. Ezenkívül annak a sikeres pályázónak kell viselnie a következményeket, aki vállalta a kockázatot, hogy az angol nyelv ilyen szintű elsajátítása nélkül vesz részt a versenyvizsgán.
- 83 A Bizottság azt állítja, hogy a vitatott nyelvi korlátozás arányos a szolgálat szükségleteivel. A Bizottság szerint e korlátozás arányban áll az elérni kívánt céllal, és nincs más, kevésbé korlátozó lehetőség, mivel az Unió angoltól eltérő hivatalos nyelveinek felvétele nem áll összhangban a Törvényszék ítélkezési gyakorlatával. A Francia Köztársaság egyébként nem fejtette ki, hogy a megtámadott versenyvizsga-kiírás milyen más, a szolgálat igényeinek megfelelő nyelvhasználati szabályokat írhatott volna elő. A Bizottság hozzáteszi, hogy Európában az angol a leggyakoribb idegen nyelv, és észszerű elvárni, hogy minden olyan személy, aki nemzetközi karrierbe kíván kezdeni, a versenyvizsgát megelőzően elsajátítsa az angol B2 szintű ismeretét. A Közszolgálati Törvényszék egyébiránt a 2011. június 29-i Angioi kontra Bizottság ítéletben (F-7/07, EU:F:2011:97) úgy ítélte meg, hogy a részvételi szándék kifejezésére való felhívás azáltal, hogy csak egyetlen nyelvet követelt meg, nem pedig meghatározott nyelvkombinációt, tiszteletben tartotta az arányosság elvét.
- 84 A Francia Köztársaság azon érvére válaszol, amely szerint a versenyvizsgáknak a feladataik ellátására azonnal képes sikeres pályázói felvételére irányuló célkitűzést árnyalni kell egyrészt arra való tekintettel, hogy nem veszik fel azonnal az összes sikeres pályázót, másrészt pedig amiatt, hogy e sikeres pályázóknak lehetőségük van nyelvi képzéseken részt venni, a Bizottság hangsúlyozza, hogy ha figyelembe kellene venni a pályázók azon lehetőségét, hogy a versenyvizsga után fejlesztik készségeiket, ez a legjobb pályázók kiválasztására irányuló versenyvizsga megszervezéséhez fűződő érdek megtagadását jelentené.
- 85 A Bizottság a Francia Köztársaság azon érvét is vitatja, amely szerint a megtámadott versenyvizsga-kiírásban előírt nyelvhasználati szabályok csak az említett versenyvizsga sikeres pályázói által ellátandó első munkakörökre vonatkozó nyelvi követelményeket veszik figyelembe, és az egynyelvűséget előnyben részesítő gyakorlatba szorítják őket. A Bizottság szerint a megtámadott versenyvizsga-kiírásban előírt nyelvhasználati szabályokkal nem ellentétes sem az angolon kívül más nyelveket beszélő sikeres pályázók felvétele, sem pedig az, ha e személyek e többi nyelvet a felvételt követő informális kapcsolattartás során használják.

- 86 Ami a Francia Köztársaság azon érvét illeti, amely szerint észszerűbb lett volna fokozatosan csökkenteni a második nyelv kiválasztásával érintett nyelvek számát, ahelyett hogy 24 nyelvről egyetlen nyelvre tértek volna át, a Bizottság arra hivatkozik, hogy az ilyen csökkenés nem felel meg a jelenlegi jogi helyzetnek, mivel az ítélkezési gyakorlat megköveteli minden nyelvi korlátozás indokolását, és elítéli minden olyan nyelv felvételét, amelyről nem bizonyítható, hogy szükséges a feladatok elvégzéséhez.
- 87 A Francia Köztársaság azon érvét illetően, amely szerint nem mérlegelte a különböző érdekeket, a Bizottság emlékeztet arra, hogy a versenyvizsga mindenekelőtt a pályázók felvétel céljából történő kiválasztására szolgál.
- 88 A fenti 36. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat szerint a kiválasztási eljárás nyelvhasználati szabályait az Unió korlátozott számú hivatalos nyelvére korlátozó intézmény feladata annak bizonyítása, hogy az ilyen korlátozás valóban megfelel a felvett személyek által ellátandó feladatokkal kapcsolatos valós igényeknek, és arányos ezen igényekkel.
- 89 Az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy az intézmények feladata, hogy egymásra tekintettel mérlegeljék a versenyvizsgák nyelvei számának korlátozását igazoló jogszerű célt és a felvett tisztviselők számára a szolgálati érdek érvényesítéséhez szükséges nyelvek elsajátítására vonatkozóan az intézményekben rendelkezésre álló lehetőségeket (2012. november 27-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-566/10 P, EU:C:2012:752, 97. pont).
- 90 A jelen ügyben a Bizottság nem állítja, hogy elvégezte ezt a mérlegelést, hanem egyrészt annak kifejtésére szorítkozik, hogy nincsenek más, a megtámadott versenyvizsga-felhívásban előírt nyelvhasználati szabályokat kevésbé korlátozó megoldások, mivel az angoltól eltérő nyelv felvétele nem felelt volna meg a Törvényszék ítélkezési gyakorlatának, figyelemmel az angolnak az érintett főigazgatóságokon betöltött döntő súlyára, másrészt pedig megelőlszik a 2011. június 29-i Angioi kontra Bizottság ítélet (F-7/07, EU:F:2011:97) 98. és 99. pontjára való hivatkozással.
- 91 Mindazonáltal egyrészt, amint az a fenti 77. pontban megállapításra került, a Bizottság nem hivatkozhat arra, hogy a versenyvizsga második nyelvének kizárólag az angol nyelvre való korlátozása megfelelt az ítélkezési gyakorlatnak.
- 92 Másrészt a Francia Köztársasággal egyetértve rá kell mutatni arra, hogy a 2011. június 29-i Angioi kontra Bizottság ítélet (F-7/07, EU:F:2011:97) 98. és 99. pontjában a Közzolgálati Törvényszék nem határozott arról a kérdésről, hogy az uniós jog lehetővé teszi-e, hogy a versenyvizsga-felhívás – amint azt a megtámadott versenyvizsga-felhívás nyelvhasználati szabályai előírják – bizonyos vizsgákat egyetlen nyelvre korlátozzon, ugyanakkor úgy vélte, hogy a versenyvizsga második nyelve kiválasztásának a belső kommunikáció három nyelvére való korlátozása, még akkor is, ha a pályázó első nyelvként a belső kommunikáció egyik nyelvét választotta, arányos az EPSO által a jelen ügyben követett céllal.
- 93 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a vitatott nyelvi korlátozás a fenti 29. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében véve arányos volt a szolgálat szükségleteivel.
- 94 A fenti megfontolásokra tekintettel a Francia Köztársaság által felhozott első jogalapnak helyt kell adni.

- 95 A fentiek összességéből következik, hogy a megtámadott versenyvizsga-felhívást meg kell semmisíteni, anélkül hogy a Francia Köztársaság által hivatkozott többi jogalapot vizsgálni kellene.

A költségekről

- 96 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A jelen ügyben a Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Francia Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját és a Francia Köztársaság költségeinek viselésére.
- 97 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Belga Királyság, a Görög Köztársaság és az Olasz Köztársaság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a „tanácsosok (AD 7) és szakértők (AD 9) a védelmi ipar és az űripar területén” című EPSO/AD/400/22 nyíltversenyvizsga-felhívást megsemmisíti.**
- 2) A Törvényszék az Európai Bizottságot kötelezi saját költségeinek, valamint a Francia Köztársaság részéről felmerült költségeknek a viselésére.**
- 3) A Belga Királyság, a Görög Köztársaság és az Olasz Köztársaság maga viseli saját költségeit.**

Costeira

Kancheva

Tichy-Fisslberger

Kihirdetve Luxembourgban, a 2024. május 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások